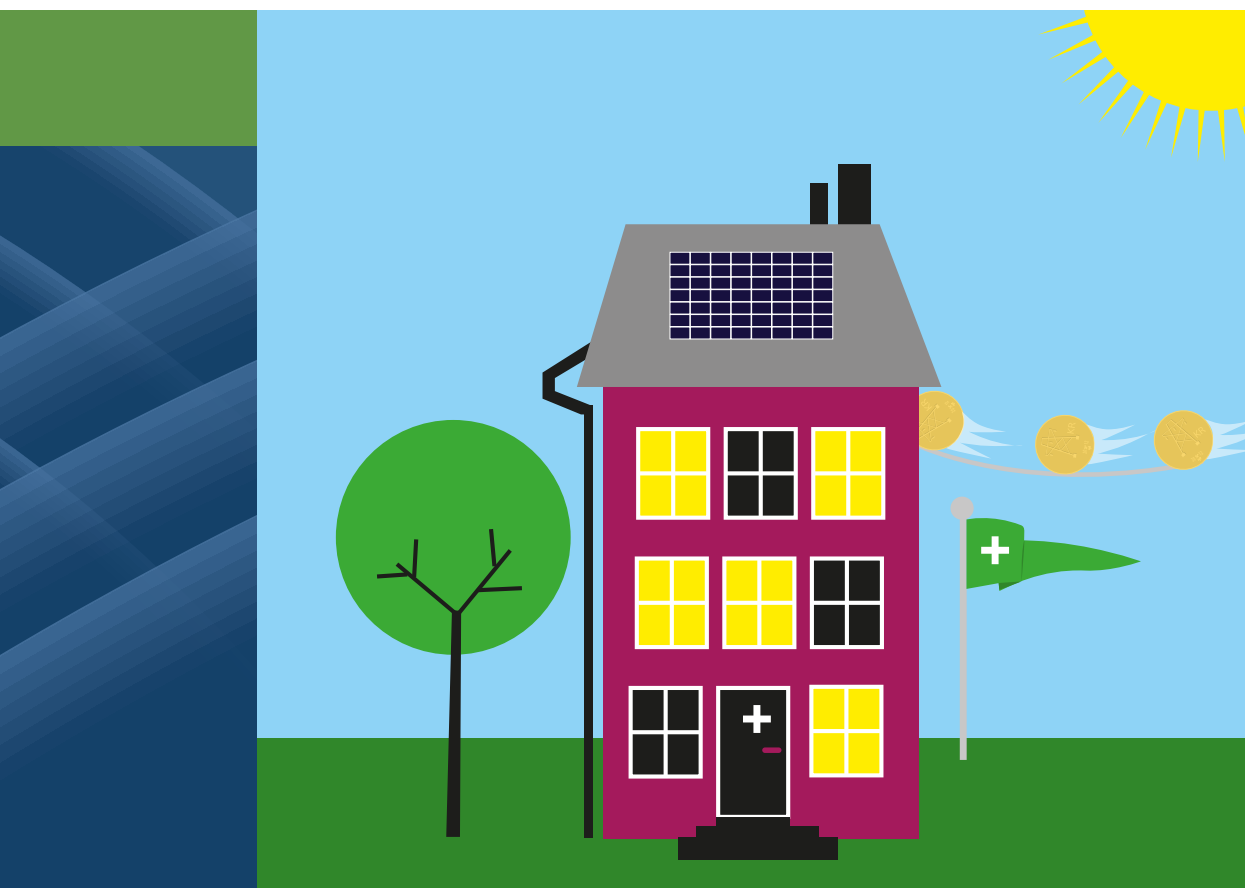

Forslag om endring av kontrollforskriften og avregningsforskriften vedrørende plusskundeordning

2
2014

HØRINGS
DOKUMENT

Forslag til endringer i

**forskrift om økonomisk og teknisk
rapportering, inntektsramme for
nettvirksomheten og tariffer**

**forskrift om måling, avregning og
samordnet opptreden ved
kraftomsetning og fakturering av
nettjenester**

*Endringer vedrørende plusskunder og
skattesats*

Høringsdokument juni 2014

Dokument nr. 2 - 2014

Forslag til endring i

- forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsrammer for nettvirksomheten og tariffer
- forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om måling, avregning og samordne toptreden ved kraftomsetning og fakturering av netttjenester.

Utgitt av: Norges vassdrags- og energidirektorat

Redaktør: Torfinn Jonassen

Forfattere: Bjørnar Fladen, Mi Charlotte Lagergren, Henrik Johan Myhrer

Trykk: NVEs hustrykkeri

Opplag: 20

Forsidefoto: Rune Stubrud

Issn: 1501-2840

Sammendrag: NVE foreslår i dette høringsdokumentet endringer i kontrollforskriften og avregningsforskriften som skal gjøre det enklere for sluttkunder som ønsker å produsere kraft for å dekke eget forbruk og samtidig få betalt for overskuddskraften som kunden ikke benytter selv. Denne kundegruppen defineres som plusskunder. Det foreslås endringer som innebærer at en plusskunde kan måle og avregne produksjon og forbruk i samme målepunkt. Det medfører at det ikke betales nettleie eller avgifter for egenprodusert kraft som benyttes av plusskunden. Plusskunden slipper også å betale innmatingsavgift for produsert elektrisitet.

I samme høringsdokument foreslås en justering av skattesats for nettselskap som skal inngå ved beregning av referanserenten.

Emneord: Plusskunde, innmating, produksjon, solcelle, prosumert, inntektsramme, avkastning, skattesats

Norges vassdrags- og energidirektorat
Middelthunsgate 29
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

Telefon: 22 95 95 95
Telefaks: 22 95 90 00
Internett: www.nve.no

Juni 2014

Innhold

Innhold	2
Forord	4
Sammendrag	5
1 Innledning	6
2 Forslag til endringer i forskrift	7
2.1 Plusskunder	7
2.1.1 Formål	7
2.1.2 Bakgrunn	7
2.1.3 Foreslåtte endringer i forskriftene.....	8
2.1.4 Generelle kommentarer.....	10
2.2 Skattesats ved beregning av referanserenten.....	11
2.2.1 Formål	11
2.2.2 Bakgrunn.....	11
2.2.3 Beskrivelse av foreslått endring	12
3 Økonomiske og administrative konsekvenser	12
3.1 Plusskunde.....	12
3.1.1 Konsekvenser for plusskunder	12
3.1.2 Konsekvenser for øvrige nettkunder	13
3.1.1 Konsekvenser for nettselskapene	14
3.1.2 Konsekvenser for kraftleverandører	14
3.1.3 Konsekvenser for myndighetene.....	14
3.2 Endret skattesats	14
4 Forslag til forskriftstekst	15
4.1 Forskrift om endring i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer av 11. mars 1999 nr. 302	15
4.2 Forskrift om endring av forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester av 11. mars 1999 nr. 301	16

Forord

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) sender med dette forslag til endringer i forskrift av 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av nettjenester (avregningsforskriften) og forskrift av 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer (kontrollforskriften) på høring.

Det foreslås endringer i avregningsforskriften som innebærer at en plusskunde ikke trenger å installere en egen måler for å måle brutto produksjon, men at det er tilstrekkelig at plusskundens produksjon og forbruk måles i felles målepunkt. Det foreslås også endringer i kontrollforskriften som innebærer at plusskunder ikke avregnes innmatingstariff for den elektrisiteten som plusskunden leverer ut på nettet. Endringene forenkler regelverket for plusskunder, nettselskap og kraftleverandører.

Forslaget er utarbeidet og høres i henhold til bestemmelsene i forvaltningsloven kapittel VII, jf. også utredningsinstruksen.

NVE ber om at kommentarer til forslagene sendes **innen 10. oktober 2014**.

NVE presiserer at det bes om kommentarer til forslagene, ikke til øvrige bestemmelser i avregningsforskriften eller tilgrensende regelverk som ikke er berørt av endringene.

Innspill skal fortrinnsvis sendes elektronisk: nve@nve.no.

Innspill kan også sendes til:

Norges vassdrags- og energidirektorat, Postboks 5091 Majorstua, 0301 OSLO.

Svaret merkes med referansenummer 201403493.

Etter høringsfristens utløp vil NVE vurdere de innkomne høringsuttalelsene og eventuelle behov for å gjøre endringer i forslaget. Det tas sikte på at forskriften vedtas i november 2014. Endringene foreslås å tre i kraft 1. januar 2015.

Oslo, juni 2014

Per Sanderud
vassdrags- og
energidirektør

Ove Flataker
avdelingsdirektør

Sammendrag

I dette dokumentet foreslår NVE endringer i kontrollforskriften og avregningsforskriften.

Plusskunde

Det foreslås endringer som skal forenkle tariffing og avregning av kunder som produserer egen elektrisitet og som har mulighet for å selge overskuddsproduksjon (plusskunde). Plusskunde blir definert som en egen kundekategori i både kontrollforskriften og avregningsforskriften. I kontrollforskriften foreslås det en endring som innebærer at plusskunder ikke skal betale innmatingstariff for overskuddsproduksjon som plusskunden selger til sin kraftleverandør.

Det foreslås at plusskunder ikke er omfattet av kravet¹ til brutto måling av produksjon, hvilket innebærer at en plusskunde ikke trenger å installere en egen el-måler for å måle produsert elektrisitet, men at det er tilstrekkelig med en ordinær AMS måler som måler utveksling av kraft mellom plusskunde og nettselskap. Denne presiseringen innebærer at plusskunden kan benytte egenprodusert elektrisitet uten å betale nettleie og avgifter.

Skattesats

Det foreslås også en justering i kontrollforskriftens § 8-3 (referanserente). Basert på endringen i selskapsskatten i Stortingets skattevedtak fra 28 til 27 prosent fra og med 2014 samt muligheten for ytterligere endringer i fremtiden, ønsker NVE å justere skattesatsen i WACC-modellen fra å ligge fast på 28 prosent til å tilsvare sats fastsatt i Stortingets årlige skattevedtak.

¹ NVE foreslår i høringsforslaget av 20. juni 2014 om endringer i avregningsforskriften ved innføring av nordisk regulerkraftavregning og Elhub (dokument 1-2014) å forskriftsfeste kravet om bruttomåling av kraftproduksjon i ny § 3-4.

1 Innledning

Forskrift av 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen (kontrollforskriften) trådte i kraft 1. april 1999.

Regelverket er i stor grad utformet med en tanke om at nettkunden enten er produsent eller konsument av elektrisk kraft. NVE ser at det vil bli mer vanlig at bolighus, industribygninger o.l. ønsker å produsere sin egen elektrisitet og at kundene i perioder vil ha overskudd av elektrisitet som kunden ønsker å få betalt for. NVE har derfor gjennomgått regelverket for avregning og tariffing, og foreslår endringer i forskriftene som skal være med på å gjøre det enklere for sluttbrukere som ønsker å produsere egen elektrisitet. Endringene innebærer at plusskunden slipper å betale innmatingstariff for den produksjonen som mates inn på nettet. I tillegg legges det til rette for at en plusskunde slipper å ha to målere, en for produksjon og en for forbruk, slik at det er tilstrekkelig med en AMS-måler som kan måle både forbruk og produksjon. Denne endringen medfører at plusskunden slipper å betale nettleie og avgifter for egenprodusert kraft som benyttes til eget forbruk. NVE har valgt å utforme definisjonen av plusskunder slik at den er enkel å håndheve og at ordningen kan omfatte både privathusholdninger og næringskunder.

2 Forslag til endringer i forskrift

I dette kapitlet gjennomgås bakgrunnen for og innholdet i hvert forslag om endringer i kontrollforskriften og avregningsforskriften.

2.1 Plusskunder

2.1.1 Formål

Målet med de foreslåtte endringene for å innføre en plusskundeordning er å gjøre det enklere for kunder som ønsker å produsere egen kraft til eget forbruk og selge overskuddskraften. Det har også vært et mål å minimere administrasjonskostnadene ved håndtering av kraft fra plusskunder.

2.1.2 Bakgrunn

Historisk sett har det vært et tydelig skille mellom kraftprodusenter og sluttbrukere, noe som også er gjenspeilet i regelverket for tariffing og avregning. Det er sannsynlig at det vil komme flere kunder som ønsker å produsere egen kraft og som ønsker å selge den kraften som ikke benyttes til eget forbruk. NVE fattet derfor 16. mars 2010 et dispensasjonsvedtak som innebar blant annet at nettselskapene kunne kjøpe overskuddskraft direkte fra plusskundene og at plusskunden ikke skulle betale innmatingstariff. Vedtaket ble gitt som en dispensasjon og det var frivillig for det enkelte nettselskap om de ønsket å benytte seg av dispensasjonen eller ikke.

NVE har lagt vekt på innspill og erfaringer som har kommet inn fra plusskunder og nettselskap i forbindelse med praktiseringen av dispensasjonsvedtaket og legger til grunn at det er hensiktsmessig å forskriftsfeste regler for plusskunder med generell anvendelse for alle konsesjonærer. Gjeldende regelverk for produsenter av elektrisk kraft innebærer at all produksjon skal måles brutto. Bruttomåling innebærer at kundens totale produksjon og forbruk skal fremkomme. Det innebærer at abonnenter med både produksjon og forbruk må ha en måler som måler forbruket og en måler som måler produksjonen. Regelverket for tariffing legger til grunn at produksjonen skal betale en innmatingstariff basert på installert ytelse uavhengig av hvor mye kraft som faktisk produseres og hvor mye av den produserte kraften som leveres ut på nettet.

Slik NVE ser det, er det ikke rimelig at plusskunder skal installere en egen måler for produksjonen og bli avregnet for all produsert energi og samtidig måtte kjøpe tilbake all kraft som skal brukes av plusskunden. Det foreslås derfor en endring i avregningsforskriften som innebærer at det er tilstrekkelig at plusskundens utveksling av elektrisitet måles og avregnes. Det foreslås videre at plusskunder ikke skal betale innmatingstariff for innmating av produksjon, men at de tariffes ordinært fastledd som en forbrukskunde for å være tilknyttet nettet.

Plusskunden velger selv hvilken kraftleverandør som skal håndtere kjøp av plusskundens overskuddskraft og salg av kraft til plusskundens forbruk. Så lenge plusskunden selger overskuddskraften direkte til sin kraftleverandør, stilles det ikke krav til omsetningskonsesjon. Plusskunders salg av overskuddskraft direkte til sin kraftleverandør omfattes av energilovforskriften § 4-2 fjerde ledd bokstav d) som hjemler unntak fra kravet om omsetningskonsesjon for tilfeller hvor konsesjonsplikt må anses åpenbart unødvendig.

I forbindelse med nettselskapenes årlige rapportering i eRapp, skal nettselskapet rapportere antall plusskunder og installert effekt.

2.1.3 Foreslåtte endringer i forskriftene

2.1.3.1 Forslag om ny definisjon av «plusskunde» i begge forskriftene
NVE foreslår likelydende definisjon av plusskunde i kontrollforskriften § 1-3 og i avregningsforskriften § 1-3;

Plusskunde: Slutbruker med forbruk og produksjon bak tilknytningspunkt, hvor innmatet produksjon i tilknytningspunktet ikke på noe tidspunkt overstiger 100 kW. En plusskunde kan ikke ha konsesjonspliktig anlegg bak eget tilknytningspunkt eller omsetning bak tilknytningspunktet som krever omsetningskonsesjon.

2.1.3.2 Kommentarer til endringsforslagene

Definisjonen innebærer at det ikke settes noen øvre grense på installert effekt hos plusskunden eller noen grense på kundens sikringsstørrelse, så lenge plusskunden ikke på noe tidspunkt mater inn mer enn 100 kW på nettet.

NVE har vurdert ulike alternativer for å definere begrepet plusskunde og endt opp med å foreslå en definisjon basert på hvor stor effekt plusskunden kan mate inn på nettet. I vurderingen av alternative definisjoner har NVE lagt vekt på at foreslått definisjon vil ta hensyn til plusskundens påvirkning på nettet, men samtidig i minst mulig grad påvirke plusskundens dimensjonering av produksjonsanlegg. En annen viktig faktor er at definisjonen gjør det enkelt å etterprøve hvorvidt kunden er innenfor grensen eller ikke.

Plusskunder kan ikke ha konsesjonspliktig anlegg bak tilknytningspunktet, dette innebærer at plusskunden ikke kan bygge nett for å selge kraft til andre kunder eller ha høyspenningsanlegg.

Å ha en grense for maksimal innmating gjør at både privatpersoner og eiere av næringsbygg kan være del av ordningen. Alternative løsninger som å benytte installert ytelse, eller å sette et tak på tillatt sikringsstørrelse vil etter NVEs vurdering kunne medføre at ordningen i mindre grad kan benyttes av næringsbygg. NVE legger til grunn at plusskunder i stor grad dimensjonerer sin installasjon for å dekke eget forbruk og at det er relativt få bygg som prosjekteres for å selge mer enn 100 kW. Dersom det installeres i kraftproduksjon som medfører at innmating fra tilknytningspunktet overstiger 100 kW finner NVE at det er rimelig at kunden håndteres som et ordinært kraftverk.

Nettselskapet har ansvar for å stille tekniske krav til installasjonseier for å sikre at nettet kan driftes forsvarlig. Dersom installasjonen medfører at nettselskapets nettanlegg må forsterkes, gjelder ordinære regler om at nettselskapet kan kreve at plusskunden dekker sin andel av kostnadene som nettselskapet påføres som følge av endringene i kundens installasjon.

Definisjonen av plusskunde er ikke knyttet opp mot noen spesifikk teknologi og er i utgangspunktet teknologiavhengig. Det er imidlertid lagt opp til at ordningen er tilpasset produksjon på eller i forbindelse med bygg. Det er derfor solceller, mindre vindmøller og

elektrisitet produsert fra varmegjenvinning som anses som mest aktuell teknologi i tillegg til vindmøller som ikke er konsesjonspliktige.

Det er nettselskapet som er ansvarlig for tilknytning av plusskunder og for å følge opp at kravene til å være plusskunde er oppfylt i det enkelte tilfellet. Kunder som mater inn større effekt enn 100 kW vil være å anse som ordinære kraftprodusenter. NVE har som tilsynsmyndighet anledning til å føre tilsyn med hvordan nettselskapene praktiserer regelverket for plusskunder. Ved uenighet mellom plusskunde og nettselskap om praktisering av regelverket, kan saken bringes inn til NVE for avgjørelse.

Bestemmelsen skal tre i kraft fra 1.1.2015

2.1.3.3 Forslag til endring av kontrollforskriften § 16-2 - nytt tredje ledd som unntar plusskunder fra andre tariffledd for innmating av produksjon
NVE foreslår at plusskunder ikke skal avregnes andre tariffledd for innmating av produksjon ved å tilføye et nytt tredje ledd til kontrollforskriften § 16-2. Det foreslås følgende nytt § 16-2 tredje ledd:

Plusskunder skal ikke tarifføres andre tariffledd for innmating.

2.1.3.4 Kommentarer til endringsforslaget

Nettleien for produsenter består av to ledd, det ene er omtalt som andre tariffledd for innmating fra produksjon (innmatingstariff) og det andre leddet er et energiledd. Innmatingstariffen er et fast årlig beløp som er beregnet ut fra kraftverkets størrelse (for kraftverk under 1 MW). Energileddet er et ledd bestående av en beregnet marginaltapssats som multipliseres med faktisk innmatet produksjon. Marginaltapssatsen skal beregnes med hensyn til systembelastningen i et samlet nettsystem.

Plusskunder vil som regel være avhengig av å kunne hente kraft fra nettet i store deler av året. Plusskundene betaler derfor fastledd på lik linje med andre sluttbrukere. Ettersom plusskundene allerede gjennom fastledd for forbruk betaler for å være tilknyttet nettet, finner NVE det rimelig å unnta denne kundegruppen fra å betale andre tariffledd for innmating. I dag beregnes andre tariffledd for kraftverk under 1 MW som produktet av 30% av installert effekt multiplisert med 5 000 timer. NVE mener at bestemmelsen slik den er utformet ikke gjenspeiler en gjennomsnittlig plusskundes brukstid og at den er med på gjøre nettleiefakturaen unødig komplisert.

Bestemmelsen skal tre i kraft fra 1.1.2015

2.1.3.5 Forslag til nytt tredje ledd i ny bestemmelse i avregningsforskriften § 3-4 om måling av brutto produksjon ved at plusskunder unntas fra bruttomåling

Det foreslås følgende nytt tredje ledd i ny bestemmelse om måling av brutto produksjon i avregningsforskriften § 3-4;

Plusskundens forbruk og produksjon kan måles i felles målepunkt.

2.1.3.6 Kommentarer til endringsforslaget

Statnetts avregningsavtale inneholder i dag krav om at avregningsunderlag skal rapporteres på en slik måte at alt forbruk og all produksjon i et område fremkommer i balanseavregningen, hvilket forutsetter bruttomåling. I høringsdokument 1-2014 med forslag om endringer i avregningsforskriften vedrørende innføring av nordisk regulerkraftavregning og Elhub som er sendt på høring parallelt med dette forslaget foreslås det at avregningsavtalen avvikles og at kravet om bruttomåling av produksjon forskriftsfestes i ny § 3-4 med et generelt krav om at produksjon skal måles basert på brutto produksjon.

For å unngå ekstra kostnader for plusskunder med å måle brutto produksjon foreslås det her at det i samme bestemmelse tas inn et nytt tredje ledd om at plusskundens forbruk og produksjon kan måles i felles målepunkt. Det innebærer at det ikke vil være krav om egen måler for å måle plusskundens produserte elektrisitet brutto. Felles måling av produksjon og forbruk hos plusskunder innebærer besparelser for plusskunden i forhold til gjeldende regelverk. NVE anser det som rimelig at plusskunden ikke skal betale nettleie for det forbruket som plusskunden selv har produsert og som ikke har belastet nettselskapets nett.

Bestemmelsen skal tre i kraft fra 1.1.2015.

2.1.4 Generelle kommentarer

I dette kapittelet presiseres forhold som ikke er direkte beskrevet i forskrift som forholdet til gjeldende praksis med bruttorapportering av produksjon og forbruk og hvordan oppfølging av plusskundebestemmelsen skal skje.

2.1.4.1 Tariffering av energiledd for innmating

I henhold til kontrollforskriften § 16-1 skal energileddet for innmating være referert det enkelte tilknytningspunkt og avspeile de marginale tapskostnadene ved innmating i tilknytningspunktet. NVE har tillatt at det ikke beregnes punktvis energiledd for innmating i distribusjonsnettet. Dette gjelder også for innmating fra plusskunder. Det betyr at nettselskapet har anledning til å fastsette felles energiledd for innmating fra plusskunder. Energileddet skal avspeile de marginale tapskostnadene i nettet ved innmating og det er ikke anledning til å ha påslag på energileddet for å dekke nettselskapets øvrige kostnader.

2.1.4.2 Forholdet til dispensasjon av 16. mars 2010

NVE ga 16. august 2010 en generell dispensasjon til alle nettselskap som gjorde det mulig for nettselskapene å kjøpe overskuddskraft fra plusskunder. Dersom nettselskapene benyttet seg av dispensasjonen fikk plusskunden fritak fra andre tariffledd for innmating av produksjon og kunne avregnes i felles målepunkt for produksjon og forbruk.

NVE mener at det er viktig at det skilles mellom hva som er en regulert monopoloppgave og hva som bør være oppgaver som håndteres i markedet.

Etter NVEs vurdering skal derfor plusskunder selv skaffe seg en kraftleverandør som kjøper kraften som mates ut på nettet. Nettselskapene fikk gjennom dispensasjonsvedtaket av 16. mars 2010 anledning til å kjøpe overskuddskraft fra plusskunder. Etter ikrafttredelse av denne forskrift har ikke nettselskapet anledning til å kjøpe overskuddskraft fra nye plusskunder, men kan i en overgangsfase på ett år fortsatt kjøpe overskuddskraften fra eksisterende plusskunder. I tilfeller der en plusskunde ikke skaffer seg en kraftleverandør leveres eventuell overskuddskraft ut på nettet vederlagsfritt.

NVE har vurdert muligheten for å pålegge nettselskap med inntektsramme en kjøpsplikt fra plusskunder som ikke har egen avtale med en kraftleverandør og kommet frem til at det vil kunne være i strid med prinsippet om skille mellom nettdrift som en monopoloppgave og omsetting av kraft som skal håndteres av markedet. En eventuell kjøpsplikt burde da blitt utformet etter modell av leveringsplikten som innebærer at kunden skal gis insentiv til selv å velge en kraftleverandør.

Konsekvensene for en forbrukskunde som ikke har en kraftleverandør ville uten leveringsplikten vært at kunden ble utkoblet med de konsekvenser det innebærer. For plusskunder er konsekvensene av å ikke inngå kraftavtale om både kjøp og salg av kraft at overskuddskraften leveres ut på nettet uten at plusskunden får betalt for kraften, hvilket har en økonomisk konsekvens, men vil ikke føre til stenging av tilknytningen. I foreslått definisjon av plusskunde er definisjonen utvidet betydelig utover hva som var tilfelle i dispensasjonsvedtaket. En av tilbakemeldingene på definisjonen i dispensasjonsvedtaket gikk ut på at det var vanskelig å håndheve da definisjonen var knyttet opp til forholdet mellom uttak og produksjon over året. Det er også kommet flere tilbakemeldinger på at definisjonen slik den var utformet ekskluderte en rekke kundegrupper som det var naturlig å omfatte som plusskunder. Av den grunn har NVE utformet en definisjon som er mer omfattende og som etter NVEs mening er enklere å følge opp.

2.2 Skattesats ved beregning av referanserenten

2.2.1 Formål

Det er den til enhver tid gjeldende skattesats for selskapene som skal inngå i beregningen av referanserenten, og det er upraktisk at denne følger av selve forskriftsteksten. Ordlyden bør kun vise til at det er gjeldende skattesats for selskaper som skal inngå i beregningen. En slik endring av ordlyden innebærer at det for fremtiden ikke blir nødvendig å endre forskriften hver gang selskapsskatten endres i Stortingets årlige skattevedtak.

2.2.2 Bakgrunn

Ved fastsettelse av inntektsrammen benytter NVE i dag en referanserente som fremkommer ved en gjennomsnittlig kapitalkostnadsformel (WACC²) før skatt:

² WACC: Weighted Average Cost of Capital

$$r = (1 - G) \times \left[\frac{Rf + Infl + \beta_a \times MP}{1 - s} \right] + G \times (Swap + KP)$$

I formelen er det vist til skattesats (s) på 28 prosent. Skattesatsen skal tilsvare selskapsskatten fastsatt i Stortingets årlige skattevedtak, som frem til og med 2013 var flat på 28 prosent. Fra og med 2014 er selskapsskatten redusert til 27 prosent, jf. Stortingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2014 § 3-3.

2.2.3 Beskrivelse av foreslått endring

Basert på endringen i selskapsskatten i Stortingets skattevedtak fra 28 til 27 prosent fra og med 2014 samt muligheten for ytterligere endringer i fremtiden, ønsker NVE å endre beskrivelsen av skattesatsen i WACC-modellen fra å ligge fast på 28 prosent til å være lik gjeldende skattesats for selskaper som fastsettes i Stortingets årlige skattevedtak.

Da skattesatsen ble endret fra og med 2014, måtte aktørene forvente at også forskriften § 8-3 ble justert i samsvar med Stortingets årlige skattevedtak. Siden dette er en justering i tråd med bestemmelsens intensjon, kan endringen gis virkning fra 1. januar 2014. Bestemmelsen viser allerede i dag til skattesats og gir følgelig en klar indikasjon på at det er gjeldende selskapsskattesats som skal legges til grunn for beregning av referanserenten. Referanserenten, som blant annet baseres på skattesatsen, vil heller ikke bli endelig beregnet før januar 2015.

3 Økonomiske og administrative konsekvenser

3.1 Plusskunde

3.1.1 Konsekvenser for plusskunder

Endringen i avregningsforskriften § 3-4 tredje ledd innebærer at plusskunden avregnes netto i tilknytningspunktet siden det ikke stilles krav om å installere egen måler for produksjon. Toll- og avgiftsdirektoratet har i brev av 7. mai 2013 til NVE avklart at det ikke kreves avgift på elektrisk kraft som blir brukt av produsenten (plusskunden) selv. Endringen medfører således at plusskunden ikke betaler nettleie, kraftpris eller avgifter for egenprodusert kraft som benyttes av plusskunden og som ikke mates inn på nettet.

Kraft som plusskunden ikke benytter selv, men som selges til kraftleverandør fritas for betaling av andre tariffledd for innmating. Andre tariffledd for innmating ville ha utgjort en relativt liten kostnad for en plusskunde. For en typisk enebolig som installerer 10 kW ville andre tariffledd i 2014 utgjort en årlig kostnad på kr 180. For større næringsbygg med 100 kW produksjon ville den årlige kostnaden vært på kr 1 800.

Nye plusskunder må inngå kontrakt med en kraftleverandør om kjøp av kraft i perioder hvor plusskunden ikke selv produserer tilstrekkelig kraft til å dekke eget forbruk og som er villig til å kjøpe kraft fra plusskunden i perioder med kraftoverskudd.

NVE ser at det i en oppstartfase kan være begrenset med kraftleverandører som tilbyr produkter for plusskunder. Fra forskriftsendringens ikrafttredelse 1. januar 2015, vil det ikke lenger være anledning for nye plusskunder å benytte seg av dispensasjonen fra 2010. NVE tar sikte på å oppheve dispensasjonen for eksisterende plusskunder med virkning fra 1. januar 2016. På denne måten vil nettselskapet kunne fortsette å kjøpe overskuddskraft fra eksisterende plusskunder i en overgangsperiode, mens nye plusskunder selv må inngå avtale med en kjøper av overskuddskraften. Det betyr at plusskunder som allerede har inngått avtale med sitt lokale nettselskap om salg av overskuddskraft kan videreføre denne avtalen frem til 1. januar 2016.

Plusskunden er å regne som næringsdrivende og er selv ansvarlig for å kjenne til regelverket for når omsetningen blir merverdiavgiftspliktig. Dersom samlet omsetning fra salg av overskuddskraft og eventuell annen merverdiavgiftspliktig omsetning overstiger kr 50 000 i løpet av en periode på tolv måneder inntre det en plikt til å registrere seg i Merverdiavgiftsregisteret og det betyr at det skal legges merverdiavgift på leveransene. Dersom en legger til grunn kraftprisen for 2013 og at plusskunden får gjennomsnittsprisen over året innebærer det at plusskunden kan selge i overkant av 140 000 kWh uten å overskride omsetningsgrensen på kr 50 000. En typisk solcelle i Sør-Norge kan produsere 800-900 kWh pr installert kWp (Sintef). Et bygg som installerer 100 kWp solceller vil da kunne forvente en produksjon på opp mot 90 000 kWh. En andel av denne produksjonen vil benyttes av plusskunden og ikke selges, og vil dermed ikke medføre noen inntekt. Det er av den grunn lite sannsynlig at regelverket for plusskunder vil medføre noen vesentlig økning i antall merverdiavgiftspliktige.

3.1.2 Konsekvenser for øvrige nettkunder

Kunder som produserer egen elektrisitet vil normalt redusere sitt elforbruk hvilket vil innebære at nettselskapets inntekter isolert sett går ned. Nettselskapene er regulert som et monopol og er sikret kostnadsdekning dersom de driver effektivt. Det innebærer at reduserte inntekter fra plusskunder vil bli dekket av øvrige uttakskunder. Den direkte kostnaden med å overføre elektrisitet er de tap som oppstår under transport. Denne kostnaden utgjør sjelden mer enn 5 øre/kWh, mens energileddet i nettleien i gjennomsnitt for alle nettselskap var 18 øre/kWh pr januar 2014. Differansen mellom tapskostnad og faktisk energiledd er med på å dekke kapital, drift og vedlikeholdskostnader. Nettselskapet må derfor hente inn de tapte kostnadene fra øvrige kunder, eller ved å legge om tariffstrukturen. Ved innføring av AMS er det grunn til å tro at flere nettselskap vil innføre effektariffering. Det vil innebære at energileddet reduseres og at plusskunden i større grad betaler for den kapasiteten som plusskunden legger beslag på. Plusskunder blir fritatt fra å betale andre tariffledd for innmating i nettet, noe som kan sees på som en omfordeling fra plusskunde til uttakskunden. På den annen side betaler plusskunden allerede et fastledd for å være tilknyttet nettet.

Dersom innmating fra plusskunden medfører behov for å forsterke nettselskapets nett vil det som regel være anledning til å kreve anleggsbidrag slik at plusskunden selv dekker kostnadene som påføres nettet. Det er derfor lite grunnlag for å si at nye plusskunder vil medføre økte nettinvesteringer som må dekkes av øvrige nettkunder.

3.1.1 Konsekvenser for nettselskapene

Plusskundeordningen vil medføre at nettselskapene vil få kunder som på samme målepunkt har både innmating og uttak av kraft. Nettselskapene må derfor gå gjennom sitt avregningssystem for å sjekke ut at systemet håndterer denne situasjonen. Videre legges det til grunn at energileddet vil være forskjellig avhengig av om det er innmating eller uttak. Nettselskapene må derfor sammen med sine systemleverandører sørge for å gjøre nødvendige tilpasninger i sine systemer. NVE ser ikke at tilpasningene vil kunne medføre kostnader av vesentlig betydning for nettselskapene, men kostnadene vil variere basert på hva slags type avregningssystem som nettselskapet benytter. Det er i dag flere nettselskap som allerede benytter seg av den frivillige plusskundeordningen og for dem vil det i liten grad være behov for nye tilpasninger.

I områder hvor det kan komme mange plusskunder vil det kunne påvirke nettet og hvordan nettselskapet dimensjonerer sine nettanlegg. Generelle regler for anleggsbidrag gjelder også plusskunder. Det innebærer at nettselskapet kan kreve at plusskunden dekker sin andel av kostnadene ved investeringer som plusskunden utløser. Nettselskapet er selv ansvarlig for å sette tekniske krav til kunder som skal mate kraft inn på nettet som ivaretar nettselskapets krav til sikkerhet.

3.1.2 Konsekvenser for kraftleverandører

Det foreslås at det er kraftleverandørene som skal være kundens kontaktpunkt når det gjelder kjøp og salg av kraft. Endringen medfører at de kraftleverandørene som ønsker det kan utforme kraftkontrakter for plusskunder. Forskriftsendringen åpner dermed opp et nytt marked for leverandørene som tidligere ikke har vært tilgjengelig da det kun har vært nettselskapene som har hatt anledning til å kjøpe kraften fra plusskundene. Kraftleverandørene pålegges ingen plikt til å tilby produkter til plusskunder, da NVE basert på erfaringer fra Sverige antar at kraftleverandørene vil være interessert i å tilby produkter for plusskundene.

3.1.3 Konsekvenser for myndighetene.

Endringene er utformet slik at det i liten grad gir økt behov for kontrolltiltak for NVE knyttet til å følge opp plusskunder og aktørenes håndtering av plusskunder. Endringene innebærer ingen nye plikter, men medfører forenkling for både nettselskap og plusskunde.

Plusskunder med omsetning av kraft for mer enn 50 000 kr over en periode på tolv måneder er å anse som næringsdrivende. Plusskundeordningen kan dermed medføre at enkelte plusskunder som følge av inntekter fra salg av kraft vil bli ansett som næringsdrivende med de kontrollbehov det innebærer. Som beskrevet under konsekvenser for plusskunder vil ikke plusskundens inntekter fra salg av elektrisitet overstige 50 000 kroner i året med mindre kraftprisene øker betydelig.

3.2 Endret skattesats

De økonomiske konsekvensene for nettselskapene ved å endre skattesatsen i rentebestemmelsen, blir redusert avkastning før skatt i forhold til dagens nivå, som for kundene reflekteres i en lavere nettleie. Det er ellers ingen økonomiske og administrative konsekvenser som følge av foreslått endring.

4 Forslag til forskriftstekst

4.1 Forskrift om endring i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer av 11. mars 1999 nr. 302

Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat [dato] med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. § 9-1, gitt med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. § 10-6.

I.

I forskrift av 11. mars 1999 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer gjøres følgende endringer:

Ny definisjon av plusskunde i § 1-3 skal lyde:

Plusskunde: Sluttkunde med forbruk og produksjon bak tilknytningspunkt, hvor innmatet produksjon i tilknytningspunktet ikke på noe tidspunkt overstiger 100 kW. En plusskunde kan ikke ha konsesjonspliktig anlegg bak eget tilknytningspunkt eller omsetning bak tilknytningspunktet som krever omsetningskonsesjon.

Ny § 8-3 siste setning skal lyde:

s: Skattesats lik gjeldende skattesats for nettselskaper

Nytt § 16-2 tredje ledd skal lyde:

Plusskunder skal ikke tarifferes andre tariffledd for innmating.

II.

Endringen i § 8-3 siste setning skal ha virkning fra 1. januar 2014.

III.

Endringen i § 8-3 siste setning trer i kraft straks.

Endringene i §§ 1-3, og 16-2 trer i kraft 1. januar 2015.

4.2 Forskrift om endring av forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester av 11. mars 1999 nr. 301

Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat xx.xx.2014 med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. § 9-1, gitt med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. § 10-6.

I.

I forskrift av 11. mars 1999 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester gjøres følgende endringer:

Ny definisjon av plusskunde i § 1-3 skal lyde:

Plusskunde: Sluttkunde med forbruk og produksjon bak tilknytningspunkt, hvor innmatet produksjon i tilknytningspunktet ikke på noe tidspunkt overstiger 100 kW. En plusskunde kan ikke ha konsesjonspliktig anlegg bak eget tilknytningspunkt eller omsetning bak tilknytningspunktet som krever omsetningskonsesjon.

Nytt § 3-4 tredje ledd skal lyde:

Plusskundens forbruk og produksjon kan måles i felles målepunkt.

II.

Endringene i §§ 1-3 og 3-4 tredje ledd trer i kraft 1. januar 2015.

Utgitt i Høringsdokumentserien i 2014

- Nr. 1 Forslag til endringer i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester. Endringer vedrørende innføring av nordisk regulerkraftavregning og Elhub Høringsdokument juni 2014
- Nr. 2 Forslag til endringer i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester. Endringer vedrørende plusskunder og skattesats

Norges
vassdrags- og
energidirektorat

Norges vassdrags- og energidirektorat

Middelthunsgate 29
Postboks 5091 Majorstuen
0301 Oslo

Telefon: 09575
Internett: www.nve.no

